

[Lis Møller.]

mere for forældrene, når de skal tre forskellige steder hen for at prøve på at få hjælp.

De hører også under hospitalsvæsenet, det ved jeg, og jeg skal nok komme med et spørgsmål til indenrigsministeren.

Jeg vil gerne takke familieministeren for svaret. Der er altså to behandlingshjem for psykotiske børn her i landet og én skole, det står fast. Jeg vil også bede ministeren om at passe på ikke at komme i klemme mellem lægerne og pædagogerne, som jeg udmærket ved har en forskellig opfattelse af psykotiske børn.

Jeg ved, at Egmont H. Petersen fonden har skænket 3 mill. kr. til udvidelse af Sofieskolen, så den bliver halvt kostskole og halvt almindelig skole. Jeg håber, ministeren tager med tak imod denne gave til en lille forsømt gruppe, og at ministeren vil give tilsagn om, at staten vil overtage driften. Men den ene skole gør det jo ikke; der er også psykotiske børn uden for Københavnsområdet.

Ministeren sagde, at det var et bevillingsspørgsmål. Jeg kan ikke lade være med at citere trafikministeren, som forleden i TV sagde om en eventuel ændring af en ny mole ved Skagens havn, at foreligger der en nødsituation, kunne en ekstra bevilling nok føres igennem.

Jeg mener, at når 11 års børn sendes på lukkede voksenafdelinger på statshospitalerne, så er der tale om en nødsituation.

Ministeren for familiens anliggender (Camilla Larsen-Ledet): Jeg er helt klar over, at der er tale om en alvorlig situation, når vi taler om psykotiske børn og unge, men det er jo ikke blot den gruppe af unge, der trænger til, at det offentlige påtager sig større bevillinger til løsning af opgaverne. Det gælder behandlingshjem, skolehjem, og det gælder også vore psykiatriske afdelinger, som i høj grad trænger til udvidelser; det er ikke kun de psykotiske børn, der er tale om.

Som jeg før sagde i mit svar, har jeg set tegningerne for Sofieskolen, og med det første tager jeg ud og ser på stedet; først derefter vil jeg kunne tage endelig beslutning om, hvorvidt vi skal modtage denne

gave eller ej. Som jeg ser sagen i dag, tror jeg, vi bør modtage den, men jeg må ud at se på stedet først.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Sigsgaard* til boligministeren:

„Har Københavns kommune opfyldt sin byplanpligt i henhold til byplanlovens § 1, stk. 2?“

Skriftlig begrundelse:

I den senere tids offentlige debat om Københavns byplanlægning har der været megen uenighed om, hvorvidt Københavns kommune har opfyldt sin pligt i henhold til § 1, stk. 2, i byplanloven, som lyder:

„For enhver købstad og for enhver anden samlet bebyggelse, der overvejende udgøres af bygninger til andet end landbrugsformål, og som omfatter mere end 1000 indbyggere, skal der inden 5 år efter denne lovs ikrafttræden ved kommunalbestyrelsens foranstaltning tilvejebringes en byplan efter reglerne i denne lov.“

Hverken kommunen eller andre kan være tjent med, at denne uklarhed består. Er kritikken uberettiget, bør dette medføre, at diskussionen om dette punkt ophører. Er den berettiget, må det antages, at forholdet bliver bragt i orden.

Københavns kommune udarbejdede i 1954 den såkaldte generalplanskitse, der var tænkt som en slags program for det videregående generalplanarbejde. Skitsen, som ikke har været forelagt boligministeriet til godkendelse, er ikke endnu fulgt op af en egentlig generalplan. Der er dog for to områder i kommunen udarbejdet dispositionsplaner.

Professor Steen Eiler Rasmussen rejste i 1961 i en klage til ombudsmanden det samme spørgsmål, som her er rejst. Ombudsmanden svarede bl. a., at der faktisk var uoverensstemmelse mellem byplanlovens § 1, stk. 2, og den herskende retstilstand, og han henstillede til boligministeren, at spørgsmålet blev taget op til undersøgelse.

Også på denne baggrund forekommer det nu at være på tide, at problemet afklares.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.